

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΝΤΙΑΝΑ ΣΚΟΡΔΑΡΑ

Μάρω Λοΐζου

η ποίητσία του βυθού

Συλλογή
κελιδόνα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΧΗ

www.patakhi.gr

Το δώρο των εβδομών γενεθλίων της Μαρίας :

ένα ζευγάρι βατραχοπέδιλα και μια μάσκα.

Η Μαρία εκείνο το καλοκαίρι
έγινε το δελφίνι του νησιού.

Η φίλια της με ένα αλογάκι της θάλασσας

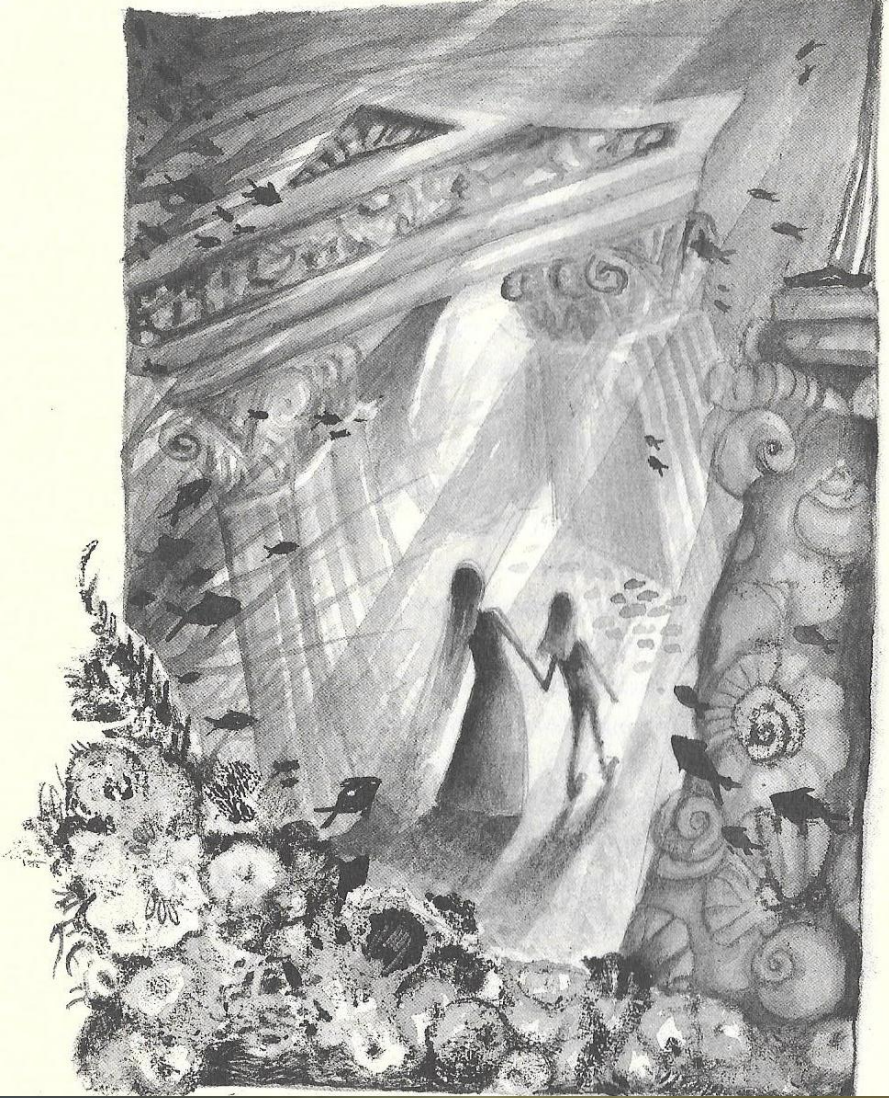

Η γνωριμία της με την αιθέρια κόρη από την πολιτεία του βυθού.

Η περιπέτεια που έζησε στο βυθό
καβάλα στο αλογάκι της
θάλασσας μέχρι να βρει την
πολιτεία του βυθού.

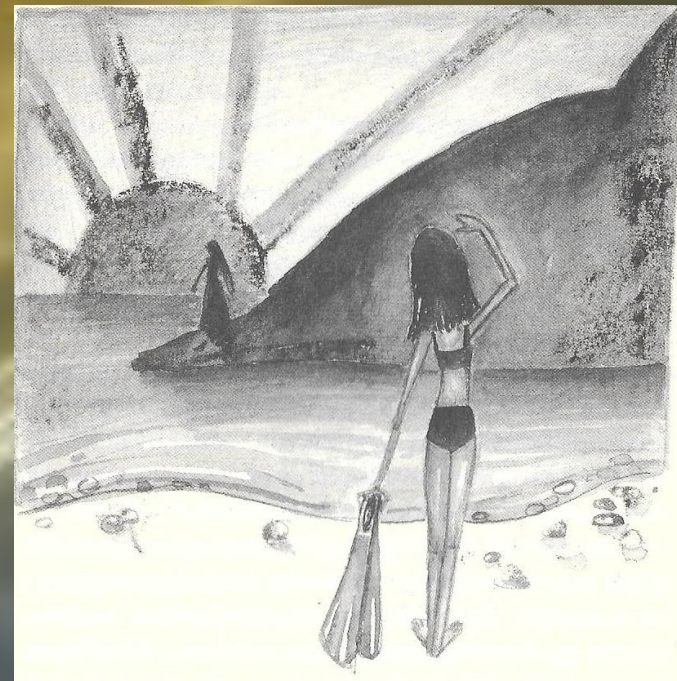
Η κόρη ξεναγεί την Μαρία στην πολιτεία του βυθού, της μιλάει για τον τρόπο ζωής τους εκεί και για την ιστορία της.

Η Μαρία αποχαιρετά την κόρη και μαθαίνει ένα μυστικό.
Για να μπορέσει να την ξαναδεί πρέπει να μάθει να
βλέπει με την καρδιά γιατί

**μόνο με την καρδιά βλέπει
κανείς καλά.**

Η ιστορία μας με λίγα λόγια

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ της Μάρυ Λαζού

Το βιβλίο αυτό μας μιλάει για την περιπέτεια που έζησε η Μαρία το καλοκαίρι που έγινε ηρωίδα. Η Μαρία ζούσε στη Κω, Γεννημένη στις 10 Ιανουαρίου τότε που αρχίζουν οι καλοκαιρινές διακοπές. Έκείνο το καλοκαίρι της χάρισε ο μπαμπάς της ένα ζευγάρι βατραχοπέδιλα και μια μάσκα θαλάσσης. Σε λίγο καιρό η Μαρία έγινε πρώτη στο κολύμπι και στα μακροβούτια για να μάθει να κάνει μακροβούτια την βοηθάσε ο κύριος Ανίστος ο καλύτερος βουτηχτής του νησιού. Κάθε μέρα περιγύριζε πολλές ώρες στη θάλασσα. Ποσα κρούα προχώρατα την περιμέναν στο βυθό! Κοχύλια, ροτίριζι, βότσαλα. Μέχρι και αυτάκι της Αφροδίτης βρήκε και το έδωσε στη μάμα της για να το κάνει κομμάτι.

Είχαν πιάσει τα μελλέμια και κομμάτια βάρκα δεν έβγαζε από τα λιμάνια γιατί φοβάταν μην πιάσει πάνω στην ζέρα Γιάσι. Αντά η Μαρία ένα ζεστό απόγευμα κολυμπούσε ένα λιμάνι που δεν το έπαινε το κύμα. Σε μια βουτιά της βρήκε ένα αλογάκι της θάλασσας, το μίσηψε λίγο με τον μύσκα της, έδεσε μια λακούβα στα βότσαλα, τη χέμισε νερό και το έβαλε μέσα. Ξάπλωσε δίπλα του κοιτάχτηκε στα μάτια και έγιναν αμύδι φίλοι. Και τι παρά ξύλο άρχισαν να μιλούν μεταξύ τους. Το αλογάκι μάλιστα της βρήκε στη θάλασσα τον βυθό. Είκοσι τήν στιγμή η Μαρία είδε καιρλιά μια λακούβα πορτοκαλί φιδούρα. Πήγε κοντά της, το αλογάκι την ακολουθούσε. Όταν πλησίασε είδε ότι ήταν μια καταξάνθη κοιλία με ένα φωτεινό πορτοκαλί μακρύ χιτίνια, όπως τα αρχαία αγγέλματα. Είχε όμορφο διάφανο και καλίσταμα σαν δύο ιστίες με γαλάζιο φως που έβεναν τη σκηνή σου με τη δική της. Για αυτό μη φοβόσε να μιλάει με τον άλλο σιωπής. Της είπε ότι κατοικεί σε μία πολιτεία στο βυθό της ζέρας του Γιάσι. Την αποχαιρέτησε και χάθηκε στα κόμματα με την θαλάσσινη συνοδεία της. Η Μαρία ήθελε να ξαναβεί την κοιλία.

Το αλογάκι της ήθελε να ανέβει στη ράχη του και αυτό θάταν σημαντικό ακολουθώντας τα θαλάσσια ρεύματα στη πολιτεία του βυθού. Στη διαδρομή τους ανέβηκε στα φύκια, τα θαλασσοδέντρα και τα βράχια ανάντησαν διάφορα φάρια και πλάσματα του βυθού που αλλά ήταν φίλικα και άλλα όχι. Έτσι ένα ζευγάρι ιρασιμμένα χίλια τους έδειξαν το ρεύμα για να βρουν τον

Μάντα το τεράστιο σιλεχι που φύλαγε το μαργαριτάρι του και αυτός άνοιξε τους έδωσε μερικά πήχτες για να τους φέρουν. Τους έστειλε ακόμα πιο βαθύ στο βυθό στη Λάμα το χιγάνιο καλαμάρι. Αστόι τους έβαλε να περάσουν 3 δομασίες τις συμπληγάδες πέτρες, τη δίνη, το απόλατο σκοτάδι για να φτάσουν στην πολιτεία του βυθού. Και πράγματι βρέθηκαν τελικά στον πρόποδα ενός σπηλαιώδους μφαιστίου όπου απλώνονταν μίχαλοσπρέσα η θαλάσσινη πολιτεία, τυλιχμένη σε ένα διάφανο πορτοκαλί μαλακί, προστατευμένη από ένα πεδίο μαχητισμών.

Τότε έφτασε και η κοπέλα με την συνοδεία της. Η Ξέρε ότι θα έβρηκε εκεί τη Μαρία γιατί επικοινωνούσε μαζί της με τρόπο μαχικό. Την πήρε από το χέρι και την οδήγησε μέσα στην πολιτεία. Εκεί δεν υπήρχε νερό.

Οι δρόμοι ήταν πέτρινοι, τα σπίτια απλά λαξευμένα στους κοραλιένους βράχους, στολισμένα με αστιριές κοχύλια, αχνάδες, ολα πορτοκαλί.

Της διηγήθηκε την ιστορία του τόπου της. Είχαν ξεκινήσει τα αρχαία χρόνια 10 οικογένειες από τα παράλια της Μ. Ασίας για να πάνε στην Αίγυπτο. Όμως η τριτομένη τους ναυάγησε σε τρικύμα στο Γιάσι. Αντά οι περισσότεροι πνιγμένοι. Όσοι έζησαν ανέπτυξαν τις εσωτερικές τους δυνάμεις, την ικανότητα να βλέπουν με τα μάτια της ψυχής, τη διαίσθηση στη ζωή σε άλλο επίπεδο.

Την πήγε στην αρχαία αγορά. Της έδειξε ένα τεράστιο κοίλο καθρέφτη που με αυτόν συγκεντρώναν την ενέργεια του ήλιου για να δημιουργήσουν το μαχητικό πεδίο που προστατεύει την πόλη, να ανανεώνουν το οξυγόνο, να αραλατώνουν το νερό. Έφταναν φάρια και φυτά που καλλιεργούσαν. Έπερναν γάλα, αυγά, θαλασσινά. Η ζωή ήταν λιτή. Τα αγαθά κοινά. Διοκούσαν όλοι μαζί τη μικρή τους χώρα.

Σε λίγο η κοπέλα την αποχαιρέτησε χαρίζοντας της ένα αυτάκι της Αφροδίτης. Για να μην στεναχωριέται της είπε ότι είναι ταχέρη γιατί λίγχοι άνθρωποι ζήρουν τη μυστική πολιτεία του βυθού και ότι εκείνη θα είναι πάντα κρυμμένη στο πορτοκαλί φως της δύσης του ήλιου αλλά για να μπορεί να την βλέπει πρέπει να μάθει να βλέπει με την καρδιά. Γιατί μόνο με την ΚΑΡΔΙΑ ΒΛΕΠΕΙ ΚΑΜΕΙΣ ΚΑΛΑ!

Περίληψη

Ένα μικρό κορίτσι, η Μαρία, ζει σε κάποιο ελληνικό νησί, όπου περνάει όλη της την ημέρα κολυμπώντας. Κάποτε συναντάει μια παράξενη φιγούρα με ανθρώπινη μορφή που λάμπει σαν πορτοκαλένιος ήλιος. Την ακολουθεί καβάλα σ' ένα αλογάκι της θάλασσας και ανακαλύπτει μια πολιτεία, την Πολιτεία του Βυθού, που έχτισαν με τρόπο μαγικό αρχαίοι ναυαγοί στο βυθό της θάλασσας πριν από χιλιάδες χρόνια. Η Μαρία δοκιμάζει πολλές εκπλήξεις και αντιμετωπίζει πολλούς κινδύνους....